

дата и славата на нашия народъ: тъй ный призовава-
мы въ свидѣтели праведнѣтъ богое, че повъзможно е
да потекѫтъ водытъ на горѣ къмъ изворытъ си нежели
ный да престанемъ да обычамы народы толкози благо-
творителни. Дано нашытъ потомци си припомнѣтъ благо-
дѣяніето което днесъ ный получавамы, и да подновїтъ
изъ рода въ родъ мира на златыя вѣкъ по сичкото край-
морие на Есперія!“

Телемахъ имъ предложи подирь туй, да дадѫтъ на
Дюмеда Арпинската страна за да основе тамъ едно по-
селеніе. „Този новъ народъ, рече имъ той, ще дължи
вамъ устроеніето си въ една страна която вуй не за-
нимавате. Не забравяйте че сичкытъ человѣцы трѣба
да са обычатъ помежду си; че земята е доста широка
за тѣхъ, че добро е да имате съсѣди пріятели и най-
вече таквици съсѣди които ще сѫ вамъ задлъжени за
устроеніето си. Съжелете единъ царь който не може да
са завърне въ царството си. Полидамасъ и той като са
съединѣтъ единъ путь чрезъ връзкытъ на правдата и
на добродѣтельта, единствениятъ трайни, ще пазиже
къмъ васъ дълбокъ миръ, и ще ви направиже страшни
къмъ сичкытъ съсѣди народы които быхъ помы-
слили да са распросстранѣтъ. Вуй видите, о Давнійцы,
че ный дадохъ на земята ви и на народа ви единъ
царь достоинъ да подигне славата имъ чакъ до небеса-
та; дайте прочее и вуй, понеже ный ви го искамы, ед-
на земя която ви е непотребна, на единъ царь който е
достоинъ за съка помошъ.“

Давнійцитъ отговорихъ че не могѫтъ нищо да от-
кажѫтъ на Телемаха, защото той гы снабди съ Поли-
дамаса за царь. Тосъ часъ тѣ отидохъ да го търсїтъ
въ пустыната му за да го призовожтъ да царува надъ
тѣхъ. Преди да тръгнѫтъ, тѣ дадохъ плодородната стра-
на на Арпина на Дюмеда за да основе тамъ ново цар-
ство. Съюзницитъ са зарадвахъ на туй, защото туй
гръцко поселеніе можаше да усили значително съюза
имъ, ако донѣкога Давнійцитъ быхъ подновили грабе-
жыгъ на които лошитъ примѣръ бѣ подаденъ отъ
Адрастъ.

И тъй сичкытъ владѣтели намислихъ да са рази-
дѫтъ съкий въ държавата си. Телемахъ съ сълзы из-